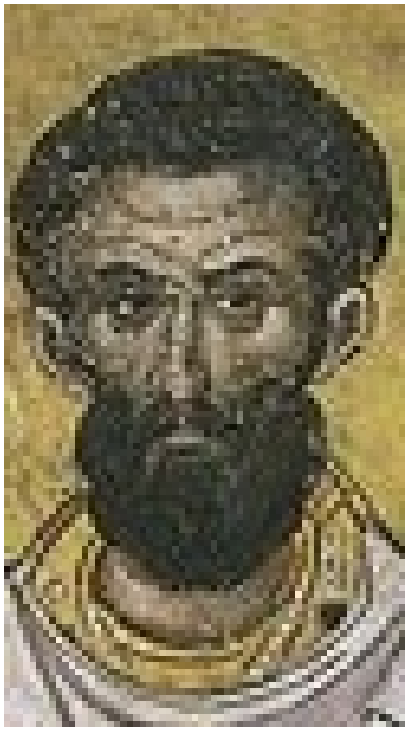
10.05.2013 г. / 19:08:26

Вяра

24.05 по еретическия, †11 май по църковния календар - Свети свещеномъченик Мокий

Страдание на свети свещеномъченик Мокий († ок. 295 г.)

При царуването на Диоклетиан, при антипатите Лаодикий и Максим, през време на повсеместните гонения, повдигнати срещу християните, в град Амфипол, намиращ се в Македония, живеел християнският свещеник Мокий. По онова време, когато езичниците празнували развратния празник на своя нечестив бог Дионис или Бакхус, този свещеник, като се разпалил от ревност за Христовото име, застанал сред езичниците и казал на всеослушание:

- Чуйте, прелъстени и заблудени! Докога ще се заблуждавате и ще ходите безразсъдно в тъмнината на идолопоклонството? Докога няма да осъзнавате своята гибел? Кога най-после ще ви станат противни тези бесовски мерзости? Обърнете се и познайте Истинския Бог, явил ни се чрез Единородния Негов Син, нашия Господ Иисус Христос, Който със светлината на истината прогони тъмнината на незнанието.

Много и други, подобни на тези, думи казал блаженият Мокий и говорел не един път, а ежедневно, идвайки сред народа, и на всеослушание изобличавал заблуждението на езичниците, покланящи се на идолите и проповядвал Христос, Истинния Бог. Но заслепени от безумие, гражданите не

обръщали внимание на думите на преподобния и продължавали да извършват нечистите си обреди.

Междувременно от град Аполоний, който също се намирал в Македония, пристигнал в Амфипол антипатът, на име Лаодикий, и започнал да принася тук жертва на Дионис. Казали на Лаодикий за Христовия служител Мокий и че той отклонявал мнозина от празнуването на бог Дионис. Езичниците много клеветели светеца, като казвали:

- Тук има християнски учител, който се старае да прелъсти народа с някакво странно учение. Той убеждава всички да вярват в разпънат и умрял Човек. И наистина, мнозина, като оставиха нашите богове, приеха неговата вяра. Ако ти не му забраниш да разпространява това учение, целият град ще тръгне след него и тогава вече няма да има кой да принася жертви на боговете.

Антипатът, силно разгневен, заповядал да набият светеца. След това седнал на съдийското място заповядал да доведат при него свети Мокий. Когато той бил доведен, антипатът го запитал:

- Кажи ми, кой си ти, който не желаеш да принесеш жертви заедно с нас и отклоняваш хората от принасянето на жертви на боговете?

Свети Мокий отговорил:

- Невежа, незнаещ истината! Защо ме питаш за това, което, така или иначе, няма да разбереш? Помисли малко и признай истината, защото аз съм изучавал Свещеното Писание и съм научил от него, че “всички богове на народите са идоли” и надеждата на тях е суетна.

Лаодикий казал:

- Виждам, че ти си научен на многословие.

Мокий отговорил:

- Нашето многословие ни учи на истината. Ако искаш да разбереш истината, чуй какво ще ти кажа: боговете, на които се покланяте, са бесове. Те са неми и глухи.

Леодикий казал:

- Принеси жертва на боговете, ако искаш да спасиш живота си, който сам желаеш да погубиш.

Но светецът отвърнал:

- Антипате! Смъртта за Христа е велика придобивка за мене.

Тогава антипатът, изпълнен с ярост, заповядал да окачат свети Мокий на дървото за мъчения и да стържат тялото му от главата до краката с железни остриета.

Търпейки мъчението, светецът призовавал Бога, като казвал:

- Владико, царуващ във вековете и сияещ с лъчите на правдата! Яви на рабите Си Твоята Божествена сила и ми дай сила да се подвизавам докрая за Твоите свети заповеди.

Слугите на мъчителя толкова дълго стъргали тялото на светеца, че накрая се изморили. Тогава антипатът им заповядал да си вървят, като лениви и слаби, а мъченика отново да заведат при него за разпит.

Въпреки понесените мъчения, светецът застанал пред Лаодикий силен телом, готов с още по-голямо мъжество да свидетелства за истината. Идвайки при мъчителя, Мокий гръмогласно прославял Бога.

Лаодикий казал на светеца:

- Принеси жертва на бог Дионис, за да те избави от много беди.

Но мъченикът отвърнал:

- Нима ти считаш за бог неподвижния и безгласен идол, направен от човешка ръка? О, заблуден слуга на дявола! Нима не виждаш, че тялото ми не е изнемощяло от твоите мъчения? Нима не виждаш, че не усещам абсолютно никаква болка от раните си? Цялата ти сила е нищо.

Като чул тези думи, Лаодикий казал:

- Твърдостта ти в мъченията идва не от силата на твоя Бог, но от твоето магьосничество. Сега ще дам заповед да изгорят тялото ти в огън, така че всичките ти членове ще се превърнат в пепел и вятърът ще ги разпръсне.

Мъчителят заповядал да се приготви голяма пещ, да се напълни със смола и сухи дърва и да се разпали. Димът от пещта се издигнал на височина шестдесет лакти, така че въздухът на голямо разстояние около пещта бил задимен. Тогава Лаодикий казал на светеца:

- Принеси жертва на бог Дионис.

Мъченикът мълчал.

Тогава Лаодикий отново казал:

- Докога ще се противиш на моите заповеди? Ето огъня, приготвен за тебе. Погледни го и разбери величието и могъществото на нашия бог Дионис и му се поклони.

Светецът отвърнал:

- Вече ти казах, Антипате, че няма да се поклоня на глух, сляп и ням губител на човешки души. Не искаш ли да се увериш в това, че наричаният от тебе бог не е бог, а е идол?

Лаодикий отговорил с гняв:

- О, проклети! Може ли да бъде идол този, който има в себе си божествена сила? Ти сам виждаш, че силата, обитаваща в него, приема жертви от нас и ни дарява благоденствие.

Но светецът му казал:

- Не искаш ли да принеса жертва на твоя бог, за да могат всички, като видят, че принасям жертва на бог Дионис, да признаят великата му сила?

Лаодикий казал:

- Поклони се и принеси жертва и разбери неговото величие.

Тогава Мокий, като влязъл в идолското капище, преди всичко се осенил с кръстния знак, за да се въоръжи с Христовото оръжие срещу дявола. След това, заставайки близо до мястото, където се намирал идолът на Дионис, се помолил на Бога, като казал:

- Владико, Който държиш в Своята власт цялата твар и Който Си създал всичко чрез Твоя Христос, посрамил дявола, непознаващ Твоята истина; и Който си подарил блаженството на богопознанието и целомъдрието на всички, които имат страх Божий и почитат Твоето свято име! Ти, Свети Господи, Който си съкрушил вавилонските идоли и си показал истинската вяра на Твоя пророк Даниил; Ти, Който си премахнал мерзкия идолски олтар чрез тримата си отроци и си угасил огъня в пещта. Ти, Който си потопил фараона в морските дълбини и си послушал молитвите на Моисей. Ти, Който си направил от камък да протече вода. Ти, Царю вечни, Който Си, Който си бил и Който ще съществуваш вечно, чуй мене, Твоя раб! Ето, аз Те моля: ела ми на помощ и яви Твоята сила на тези, които имат в себе си лъжа, вместо истина, за да познаят, че Ти си Единият истински и вечен Бог и за да

прогони Твоята светлина тъмнината на идолопоклонническата заблуда.

След като се помолил така, светецът извикал със силен глас, обръщайки се към идола:

- Непотребни и суетни! Неми и безчувствен Дионисе! Заповядвам ти с великото и преславно име на моя Христос, живеещ на небесата: падни и се разбий на земята, за да могат всички да видят твоята немощ и твоето безсилие.

Земята и капището се разтърсили, идолът паднал на земята с голям шум и се разбил на парчета. Като видели това, всички намиращи се там езичници със страх избягали, като се удивлявали от станалото.

След това свети Мокий казал на антипата Лаодикий:

- Виж суетата на твоите идоли - бесовете. Ела и събери останките от твоя бог, на когото ти се уповаваше и разбери на какъв гибелен път стоиш!

Лаодикий много се натъжил, като съжалявал за идола на Дионис, и веднага заповядал да хвърлят светеца в разпалената пещ.

Когато светецът бил хвърлен в огъня, той безстрашно стоял сред пламъците, като че сред някаква градина и на всеослушание прославял Бога. В пещта видели още трима мъже, пеещи с него. Единият от тях имал много светло лице, сияещо като слънце; блясъкът, излизащ от лицето му, бил по-силен от блясъка на огъня. Светецът казал на мъжете, намиращи се с него в пещта:

- Благодаря Ти, Владико, Боже на отците ни, на Чието слово се подчиняват всички; благословен Си Ти, Господи на силите, Творче на всички небесни сили, възхвалян от устата на

светите архангели, присъствал някога заедно с тримата отроци сред пламъците (където Ти, четвъртият, си бил видим). Моля Те, Спасителю мой, разруши и унищожи силата на огъня на тази разпалена пещ и изгори с огън този антипат. Покажи върху него гнева Си и го премахни от лицето на земята, за да видят всички, че Ти Си Единият истинен Бог, Който живее на небето.

Веднага огънят от пещта обгърнал антипата и го превърнал в пепел, заедно с девет оръженосци, стоящи близо до него, така че нищо не останало от телата им, защото Божият гняв ги унищожил. Народът, като видял случилото се, бил обзет от голям страх и с ужас бягал от пещта. Свети Мокий излязъл от пещта съвършено здрав и невредим.

Като узнал за това чудо, градоначалникът Таласий се изпълнил с огромна ярост и като хванал свети Мокий, заповядал да го затворят в тъмница.

След двадесет дни в града пристигнал друг антипат, на име Максим. Като узнал за всичко сторено от светеца и за гибелта на Лаодикий, Максим започнал да търси начин да погуби светеца. Като седнал на съдийското си място, Максим заповядал да доведат Христовия мъченик при него на разпит. Когато светецът бил доведен, антипатът го попитал:

- Кажи ми как се казваш и от какъв род произлизаш?

Светецът отговорил:

- Ако искаш да узнаеш името и потеклото ми, слушай: баща ми се казваше Евфратий, а майка ми - Евстатия. Когато те приели Свето Кръщение, ме нарекли Мокий. Възпитан от родителите си в благочестие, аз се сподобих със свещенически сан в Църквата на Христа, моя Бог. И ето, сега животът ми се приближава към старостта.

Максим попитал:

- Какви са били родителите ти?

Светецът отвърнал:

- Баща ми беше гражданин на великия град Рим и беше военен по професия. Майка ми беше дъщеря на антипата Лампадий.

Максим казал:

- Ако ти произлизаш от толкова знатен род, защо си се отдал на магьосничество, което не ти прилича? Защо си унищожил великия бог Дионис и си изгорил приятеля на царя, антипата Лаодикий? Защо си попречил да се принасят на боговете празнични жертви?

Свети Мокий отговорил:

- Не аз, а моят всесилен Бог, Господ Иисус Христос, унищожи и съкруши бездушния бог Дионис и изгори с огъня на яростта Си Лаодикий. Аз само със страх и любов служа на моя Бог и изповядвам с устата си Неговото свято име.

На това Максим казал:

- Остави безумието си и принеси жертва на Аполон, иначе ще умреш от люта смърт.

Но мъченикът отвърнал:

- Аз ще умра от люта смърт, ако забравя благодеянията и милостите на моя Бог към мен и ако се покланям и почитам тези, които не са богове, а идоли.

Тогава Максим заповядал да привържат мъченика към две колела, направени за мъчение, така че при въртенето си колелата разкъсвали тялото му.

Старецът всред мъките извикал:

- Колко е сладка любовта към Бога!

След това, обръщайки се към мъчителя, казал:

- Изпълнявай с усърдие волята на твоя отец - дявола. Що се отнася до мен, аз съм готов да отида на всички мъчения и на смърт заради Христовото име.

След това светецът започнал да се моли, като казвал:

- Владико, Източник на чистотата, Помощник, Защитник и Избавител мой! Благодаря Ти за това, че ме сподоби, мене, недостойния, с този подвиг и ми помогна да надвия дявола. Ти Си Единият истинен Бог, съхраняващ ума ми в чистота и запазващ го от нечисти помисли, Ти устройваш ума ми да се наслаждава в Тебе, моя Творец, защото велико е името Ти за тези, които Те обичат.

След като светецът се помолил, колелата на мъчението внезапно се счупили и мъченикът се изправил съвършено здрав и невредим.

Всички, които видели чудото, много се удивили на станалото. Мъчителят, изпълнен със срам поради това, че бил победен от мъченика, още повече се разгневил на светеца и заповядал да го затворят в тъмницата. След три дни заповядал да го изведат оттам и да го хвърлят за храна на зверовете.

Срещу светеца били пуснати два гладни лъва, които силно ревели. Когато се приближили до светеца, те легнали на земята пред него, като че ли му се покланяли и прегръщали краката му. След това лъвовете започнали да облизват краката на светеца, като че ли ги целували.

Народът, като видял станалото, извикал високо:

- Да бъде пуснат на свобода този праведник, когото почитат даже зверовете и когото Бог обича!

Тогава антипатът Максим изпратил мъченика в тракийския град Перинт, днешния Ираклия, при владетеля Филиписий, на когото написал всичко за мъченика. Този владетел, след като държал светеца осем дни затворен в тъмница, заповядал да го отведат в град Византион (по-късно - Константинопол), за да му отсекат главата.

Когато светецът бил доведен до мястото на посичането, като повдигнал очите си към небето, казал:

- Благословен си Ти, Господи, Който си създал вековете и довеждаш докрай подвизите на светиите. Приеми в мир духа ми!

И се чул глас от небето:

- Радвай се, добри Мой подвижнико, Мокий, победил пред всички силата на мъчителя. Ела и наследи с другите подвижници Царството Небесно. Ти се потруди достатъчно в света, сега си почини и се развесели на небето.

След това отсекли главата на Христовия мъченик.

Свети Мокий извършил мъченическия си подвиг в единадесетия ден на месец май. След време император Константин установил на този ден празник в негова чест. Императорът построил и храм в чест на светеца и пренесъл в него мощите на мъченика. Всички, които честват паметта на свети мъченик Мокий, да се въодушевят от вярата, че и те ще станат участници заедно с него в благодатното царство на нашия Господ Иисус Христос, на Когото, заедно с Отца и Светия Дух, се въздава слава, чест и поклонение във вечни векове. Амин.

Тропарь священномученика Мокия

глас 4

И нравом причастник,/ и престолом наместник апостолом быв,/ деяние обрел еси, Богодухновенне,/ в видения восход;/ сего ради, слово истины исправляя,/ и веры ради пострадал еси даже до крове,/ священномучениче Мокие. / Моли Христа Бога/ спастися душам нашим.

Кондак священномученика Мокия

глас 8

Вооружився щитом веры,/ нечестивых ополчения стерл еси, священномучениче,/ и венец от Христа взял еси, Мокие,/ тем и, со Ангелы радуяся, спасай от бед поющия тя,/ моля непрестанно о всех нас.

(Въоръжил се с щита на вярата, потъпкал си опълченията на нечестивите, свещеномъчениче, и си получил венец от Христа, Мокие; радвайки се с ангелите, спаси възпяващите те, молейки се непрестанно за всички нас.)

ЧЕТИ-МИНЕИТЕ

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017